

Johny Noer
v. anvendelsen af elektronisk
bevarelse:
johnynoer@hotmail.com

v. anvendelse af alm. post:
Moshav Iddan
D.N. Arava 86840
ISRAEL

Procesbevillingsnævnet
Rådhuspladsen 45-47
1550 København V.
DANMARK

Med hensyn til Civilstyrelsens (vedlagte) afslag af 7. marts 2012 på min ansøgning af 3. feb. 2012 om fri proces til en sag mod kirkeministeren tillader jeg mig hermed at anvende den angivne mulighed for inden 7. april 2012 at påklage afgørelsen til Procesbevillingsnævnet.

Sagens 'hovedforhandling' er fastsat til 15. juni 2012 – med rimelig mulighed for at blive udskudt.

Således klager jeg over to angivne begrundelser for at Civilstyrelsen ikke har kunnet imødekomme min ansøgning. Disse er følgende:

1. (citater): "Styrelsen har ved afgørelsen lagt vægt på, at Deres påstand, efter styrelsens opfattelse ikke ses at være i strid med grundlovens § 4."
2. (citater): "Styrelsen har herved navnlig lagt vægt på, at en høring af et lovforslag ikke har nogen retskabende virkning."

Med henblik på at opnå en ændret vurdering af min ansøgning tillader jeg mig at tilføje de efterfølgende syv 'BEGRUNDELSER'.

Med venlig hilsen

Johny Noer

SYV BEGRUNDELSER (v. Johnny Noer)

(på klage over Civilstyrelsens svar vedrørende sagsnr. 12-210-26836)

1. Uafklaret lovforklaring
2. Mangel på vægtige indsigelser
3. Vedl. artikel 'PÅ KANTEN AF GRUNDLOVEN

4. HENSIGTEN ER RETSKABENDE
5. TILBLIVELSEN ER STRAFBAR
6. LOVLØST FORSLAG FRA 'DAY ONE'

7. 7 PUNKTER TIL OVERVEJELSE

"... hvilken umådelig tænkekraft ligger der ikke i den udfordring at skulle vejlede et folks tanker. For at kunne gøre det, må man være velbevandret i Åndens Rige" (Grundlovens fader, D.G. Monrad).

1. UAFKLARET LOVFORTOLKNING

Ifølge styrelsens (lidt kryptiske) formulering er – så vidt jeg forstår – min 'nedlagte påstand' (- at kirkeministerens lovforslag sigter på en grundlovsstridig indførelse af et ritual for kirkelige vielser af samme køn) ... (citater): 'ikke at betragte som (et lovudkast) 'der er i strid med grundlovens § 4'.

For mig at se, rejser styrelsen med denne direkte henvisning til grundlovens omdebatterede fjerde paragraf et (med hensyn til sagsbehandlingen) fuldstændig uafklaret lovfortolkningssspørgsmål; med et pennestrøg og uden så meget som skyggen af en retsteologisk forklaring på styrelsens 'opfattelse' af den paragraf, (som styrelsen selv – som en første angiven grund til afslaget – henviser til), afvises min ansøgning.

Da således hverken jeg selv eller andre vil være i stand til på så tyndt et grundlag sagligt at kunne imødegå styrelsens 'tolkning' af grundlovens § 4, ser jeg mig nødsaget til i stedet at henvise til, at en professor i retsvidenskab, en departementschef i kirkeministeriet, en tidligere kirkeminister samt en fjerdedel af de præster, der betjener landets 2350 kirker (som nævnt i min ansøgning) tolker den nævnte paragraf på en anden måde.

2. MANGEL PÅ VÆGTIGE INDSIGELSER

Blandt disse 'andre opfattelser' tillader jeg mig at citere den jurauddannede, tidligere kirkeminister, Birthe Rønn Hornbech, som til Kristeligt Dagblad (d. 10. feb. 2012) udtaler (citater): "Forslaget om ændring af ægteskabsloven er i strid med grundloven, hvis forslaget ikke er i overensstemmelse med bekendelsesskrifternes opfattelse af ægteskabet; det virker ikke som om, at kirkeministeren kender dette ansvar over for grundloven."

Når Civilstyrelsen i sin svarskrivelse af 7. marts 2012 med henblik på den direkte omtale af grundlovens § 4 betoner, at (citater): 'styrelsen i sin afgørelse har lagt vægt på denne opfattelse' (at ministerens lovforslag ikke er grundlovsstridigt) – så mener jeg mig berettiget til at anmode Nævnet om i sin vurdering (og inden en ny afgørelse tages) at klargøre, hvilke tungtvejende, vægtige, juridiske begrundelser Styrelsens 'opfattelse' kunne bygge på ...

Der har over hele landet været røre i kirken i forbindelse med kirkeministerens fremsættelse af lovforslaget, onsdag d. 14. marts 2012. (Tv-2 nyhederne, 11.3.2012, meddeler, at (citater): 'forslaget har splittet præster over hele landet – men én ting er de enige om: Kirkeministeren tromler dette forslag igennem!')

For at gøre Nævnet bekendt med den stigende modstand, som ministerens grundlovsstridige lovforslag møder i offentligheden, tillader jeg mig at vedlægge en artikel, skrevet af en af Jyllandspostens kendte skribenter: Katrine Winkel Holm (lørdag d. 3. marts). Artiklen slutter med præsten Torben Brammings erklæring: "Måske bør man prøve sagen ved retten."

Der foreligger i dette ønske næppe nogen uoverensstemmelse med statsminister Helle Thorning-Schmidts erklæring, at 'et moderne samfund må anerkende den enkeltes forskellighed og ligestilling' (pressemøde 13. marts 2012) – men udelukkende den kendsgerning, at i det øjeblik, et brudepar træder over tærskelen til kirken, møder det en ægteskabsetik, som ikke er den samme som ved en vielse på Rådhuset.

3. HENSIGTEN ER RETSKABENDE

Når det i Civilstyrelsens afslag på min ansøgning hedder (citater): "Styrelsen har navnlig lagt vægt på..." må jeg nødvendigvis forstå det sådan, at netop det punkt, som her henvises til, har en overordnet betydning. Dette punkt må da betragtes som hovedårsagen til, at styrelsen finder, at den af mig nedlagte påstand (citater): 'ikke vil få medhold'...

Dette for styrelsen så afgørende punkt hedder (citater): "En høring af et lovforslag har ikke nogen retskabende virkning," ... hvilket jeg kun (af styrelsens videre argumentation) kan forstå således: "En fornuftig dommer vil overhovedet ikke lægge øre til en sådan sag! Den drejer sig jo kun om 'et lovudkast' – og modparten vil til enhver en tid kunne hævde: "Det er jo kun et forslag!"

Vedrørende denne afgørelse har jeg følgende kommentar:

Så vidt jeg kan udlede af straffelovens bestemmelser med hensyn til det begreb, som kaldes 'forsøg og medvirken' (§§ 21-23) forekommer selve den 'hensigt', som er lovforslagets dybeste motiv, strafbart. Jeg opfatter bestemmelsen således: Hvis ministerens lovforslag 'sigter på eller afsluttende bevirker (endog i tilfælde af uagtsomhed) en grundlovsstridig handling, er et sådan 'forsæt' (som der fra forskellig side advares mod) strafbart.

Så vidt jeg forstår, foreligger lovforslagets endelige vedtagelse ('fuldbyrdelsesmomentet') allerede som et 'retskabende element' i det øjeblik, ministeren (som jeg i min ansøgning har betonet) mandag d. 18. januar 2012, kl. 17:35, præsenterer lovforslaget for offentligheden. Ja, ministerens grundlovsstridige hensigt, der ved den videre forelæggelse af forslaget i Folketinget onsdag d. 14. marts 2012, hvor ministeren åbenlyst 'tager det let med (som det hedder): 'at skuffe i retsforhold', kan allerede som sådan bringes for en dommer! Det kan – så vidt jeg forstår – endog udledes af disse straffelovsbestemmelser, at ministeren ved sin (citater: 'fremtrollende') fremfærd afsluttende kan tilregnes forslagens monumentale og tragiske konsekvenser, hvis han – på trods af 'betydelige chancer for

bestemte momenter indtræden' (f.eks. kirkens splittelse eller krænkelser af dronningens trosbekendelse) alligevel gennemfører sin handling.

Af den grund mener jeg ikke, at Civilstyrelsens opfattelse (at 'lovforslaget først skal følge proceduren i Folketinget' før det kan vurderes som retskabende) er korrekt.

4. TILBLIVELSEN ER STRAFBAR

Det undrer mig i den forbindelse, at Civilstyrelsen totalt ignorerer den (citater): 'rimelige grund til at føre proces', der ligger i, at ministeren (som anført i ansøgningen... citat): "planlægger, iværksætter og dermed søger at gennemføre et projekt, der er i strid med grundlovens § 4."

Især overrasker det mig, at Civilstyrelsen tilsyneladende har sat kikkerten for det blinde øje vedr. mine tydelige henvisninger til ministeransvarlighedslovens § 4 og 3 stk. 1-3.

Den fjerde paragraf betoner jo netop det ansvar, der påhviler ministre, som i deres 'høje embede' har medvirket til en beslutnings TILBLIVELSE! Har Styrelsen slet ikke bemærket, at jeg med anførelsen af disse lovbestemmelser ikke på noget tidspunkt henviser til 'lovforslagets afsluttende fase' (dets endelige vedtagelse)? – Af hvilken grund undgår Styrelsen at kommentere denne af mig tydeligt anførte bestemmelse i ministeransvarlighedsloven? I lovens tredje paragraf defineres 'en ministers medvirken' (vedrørende 'iværksættelsen' af en lovovertrædelse) som den lovstridige handling, han i sit 'bekendtskab' (med dens indhold) ikke 'har søgt at hindre', men tværtimod ved 'givne instrukser' har 'søgt at fremme'. – Denne retskabende 'handling' er allerede en realitet ved den første anvendelse af et såkaldt 'nødvendigt middel' (f.eks. 'Høring om lovforslag') som iværksættes til 'beslutningens gennemførelse' (§ 3 stk. 2). Dette punkt imødegås ikke med nogen relevant henvisning til nogen anden bestemmelse, der kunne forsvare Civilstyrelsens sagsbehandling.

Af den grund finder jeg ikke, at Civilstyrelsens begrundelse for ikke at kunne imødekomme min ansøgning om fri proces er holdbar, og jeg beder Procesbevillingsnævnet venligst at revurdere dette forhold.

5. LOVLØST FORSLAG FRA 'DAY ONE'

Yderlige undrer det mig, at Civilstyrelsen (automatisk) meddeler, at denne min klage over Styrelsens afgørelse skal indsendes til Procesbevillingsnævnet (citat): 'i så god tid, at Nævnet kan nå at behandle klagen, forinden den afsluttes ved hovedforhandlingen'.

Samtidig med, at min ansøgning om fri proces ifølge Civilstyrelsens opfattelse ikke kan imødekommes, (fordi sagen ikke har gennemløbet 'hele proceduren' frem til dens endelige afslutning) så vil netop et sådant påbudt forløb overskride tidsfristen for denne videre procedure, som min klage nu er berettiget til.

Min konklusion kan derfor kun være denne ene: Min påstand bør om muligt nedlægges, før ministerens angivne 'deadline' for lovens ikrafttræden d. 15. juni 2012. Fra 'Day One' er lovforslaget strafbart og bør efter min og manges mening bekæmpes, inden det ophøjes til lov! Civilstyrelsens begrundelse for ikke at kunne imødekomme min ansøgning anviser jo samtidig en 'spærret' løbebane, der ud fra de givne regler underminerer selve den gode mulighed, jeg nu har, for at opnå en ændret vurdering af min mulighed for at vinde sagen.

7. SYV PUNKTER TIL OVERVEJELSE

Det er blevet mig meddelt, at Civilstyrelsens afgørelse er truffet efter retsplejelovens § 328 og 329 – samt at den sidste paragraf bl.a. anfører det begreb, at 'særlige grunde kan tale for fri proces' – samt at ('som værende én af disse 'rimelige grunde') indgår vurderingen af sagsgenstandens størrelse' (Retspl.lov. § 328 stk.2).

Jeg anmoder Procesbevillingsnævnet om i dets vurdering netop at iagttage sagens dimensioner. Disse antyder jeg i følgende 7 punkter:

1. Sagen drejer sig om et grundlovsspørgsmål og er derfor af en størrelse, der ikke letfærdigt kan affærdiges med en eller anden udokumenteret 'opfattelse'.
2. Danmarks dronning vil på grund af sin grundlovsbefæstede bekendelsesbinding (gr.l. § 6) og ved den påbudte udstedelse af 'kongelig forordning' blive årsag til, at ministerens ansvar skærpes (gr.l. § 13). Ministeren bør ikke kunne tage dronningen 'som gidsel' for en politisk mærkesag. Majestæten er den eneste person i riget, der ikke (som andre borgere) har trosfrihed... hvilket ikke bør krænkes af et regeringsgrundlag, der strider mod dronningens (af staten påbudte) trosbekendelse og dermed mod grundlovens klare bestemmelser.
3. Kirken, der i grundlovens indledning anføres (ifølge lovens 'kronologiske orden') som 'den fjerde hjørnesteen i samfundet', kan ved dette lovforslag blive splittet. Konsekvenserne af denne bærende søjles styrt er uoverskueligt.
4. Grundlovens fædre talte allerede i 1848 om 'ministre som i deres embeder begik handlinger, der var skadelige for staten' (Rigsdagsberetn. Sp. 1647 f).
5. Kirkens ægteskabssyn – den største læresag siden reformation (Her skrives kirkehistorie) – er bygget på bl.a. Den Augsburske Bekendelse invariata af 1530. Bispens vejledning af ministeren i denne sag er en embedspligt, som bl.a. bygger

på deres præsteløfte, hvis indhold er fastsat ved kgl. resolution af 27. august 1870.

6. 6000 borgers protester ligger allerede i kirkeministeriet – (protestbevægelsen vil vokse med dagen – og vil ved sin styrke bevidne 'sagsgenstandens størrelse'). Ifølge de 1738 høringssvar, som d. 22. feb. 2012 lå på kirkeministerens bord, har 157 præster anmodet om, at også 'andre kirkefunktioner kan fritages for at deltage i bryllupper med par af samme køn' (40 organister har fortsat samme ønske). Ministeren har afslået denne anmodning – hvilket forekommer som en overtrædelse af FN-konventionen om borgerlige og politiske rettigheder af 1966 art. 18 stk. 1-2.

7. Sagen har ikke kun national interesse men følges med global opmærksomhed – og dens forløb vil enten bekræfte eller afkræfte, hvorvidt retfærdigheden i Danmark sker fyldest eller om Shakespeares verdenskendte replik fra skuespillet Hamlet synes at gå i opfyldelse: "Something rotten in the State of Denmark". – Må Gud give, at der i Danmark ydes retfærdighed i denne sag, og at Shakespeares dystre erklæring bliver gjort til skamme!